

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระฐาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๗/๒๕๕๕

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของนายอนันต์ งามวุฒิวงศ์ จำเลยที่ ๕ ผู้ร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ส่งคำโต้แย้งของนายอนันต์ งามวุฒิวงศ์ จำเลยที่ ๕ ผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

๒. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

๓. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงโดยสรุป

๑. ผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๕ ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๓๒๗๒/๒๕๕๒ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่างบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โดยนายสรวิชัย เนตรงาม หรือนายอรรถชัย พลฤทธิวิทย์ หรือนายวุฒิชัย มั่นดี ผู้รับมอบอำนาจ โจทก์ บริษัท สันติภาพ (ฮั่วเพ็ง ๑๕๕๘) จำกัด ที่ ๑ นายบุญชัย สัมฤทธิ์วิณิชชา ที่ ๒ นางมาลี หรือนางมาล รัชตสวรรค์ หรือสัมฤทธิ์วิณิชชา ที่ ๓ นายแก้ว รัชตสวรรค์ ที่ ๔ นายอนันต์ งามวุฒิวงศ์ ที่ ๕ จำเลย เรื่อง ผิดสัญญากู้เงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน จำนวนทุนทรัพย์ ๒๕,๔๘๑,๐๕๕.๕๒ บาท

๒. ผู้ร้องเป็นผู้ค้ำประกันการออกตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัท สันติภาพ (ฮั่วเพ็ง ๑๕๕๘) จำกัด จำเลยที่ ๑ ให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเธ่ย์ ไฟน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) ต่อมาบริษัทเงินทุน คาเธ่ย์ ไฟน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) โดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้ตกลงจำหน่ายสินเชื่อ และทำสัญญาขายตราสารหนี้อื่นๆ และสิทธิเรียกร้องให้แก่โจทก์ในคดี โจทก์จึงได้รับโอนสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจและหลักประกันของสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจดังกล่าว โดยมีผลตั้งแต่วันปิดการจำหน่ายสินเชื่อ

คือวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ทำให้โจทก์ได้มาซึ่งสิทธิในสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจและหลักประกันของสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องต่างๆ ในมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเธ่ย์ ไลน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) ที่มีอยู่เหนือจำเลยทั้งหมดรวมทั้งผู้ร้องด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ และก่อนฟ้องคดีนี้โจทก์ได้มอบอำนาจให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามหนี้ให้จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้กู้และผู้ออกตัวสัญญาใช้เงิน จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๔ และผู้ร้องในฐานะผู้ค้ำประกันให้ร่วมกัน และ/หรือแทนกันชำระหนี้ให้แก่โจทก์และบอกกล่าวถึงการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวข้างต้นของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเธ่ย์ ไลน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) ที่มีอยู่กับจำเลยทั้งสี่ให้แก่โจทก์ ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๔ และผู้ร้องได้รับหนังสือบอกกล่าวทวงถามหนี้โดยชอบแล้ว

๓. ต่อมาวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิม โดยระบุว่า เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ได้ทำสัญญารับโอนสิทธิเรียกร้องของหนี้เงินกู้และหลักประกัน ซึ่งเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โจทก์ในคดี โดยรวมทั้งหนี้ของลูกหนี้ในคดีดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิไปยังจำเลยทั้งห้าซึ่งเป็นลูกหนี้แห่งสิทธิทราบแล้ว บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ในฐานะผู้รับโอนสินทรัพย์จากบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงขอสวมสิทธิเข้าเป็นเจ้าหนี้ในคดีดังกล่าวตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗

๔. ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ สรุปว่า การที่โจทก์ คือ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) กล่าวในคำฟ้องว่าได้รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่เหนือจำเลยทั้งหมดในคดีนี้ ซึ่งรวมทั้งผู้ร้องด้วย โดยสมบูรณ์และถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีต้องแจ้งให้จำเลยทราบนั้น ทั้งนี้ อาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ซึ่งบัญญัติว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยมีต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ บัญญัติว่า “ในการขายทรัพย์สินเพื่อชำระ

บัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ ให้องค์การดำเนินการประกาศรายการพร้อมด้วยรายละเอียดตามสมควรของทรัพย์สินที่จะขาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะขายทรัพย์สินนั้นล่วงหน้าก่อนกำหนดวันขายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยปิดประกาศรายการและรายละเอียดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การ โฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน” วรรคสองบัญญัติว่า “การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ บุคคลภายนอกที่ได้ให้ประกันหนี้เดิมและบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขาย ฯลฯ” บทบัญญัติสองมาตราดังกล่าวที่ระบุว่า “ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้จะกระทำมิได้...” และมาตรา ๓๐ ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน... การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล... จะกระทำมิได้ ฯลฯ” จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้

๕. ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นคำร้องคัดค้านการขอสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิมต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยมีประเด็นเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญว่าตามที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ได้อ้างว่าสามารถสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิมได้โดยอาศัยบทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ซึ่งบัญญัติว่า “ในการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาลให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้าม้านพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษานั้น” บทบัญญัติมาตรา ๗ ดังกล่าวขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ เพราะตามมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้จะกระทำมิได้...” และตามมาตรา ๓๐ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน... การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล... จะกระทำมิได้ ฯลฯ” ขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งให้ส่งคำโต้แย้งนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

๖. บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โจทก์ในคดีได้ยื่นคำแถลงคัดค้านว่า มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญเป็นการรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลสำหรับในภาวะปกติทั่วไปที่บุคคลทุกคนในสังคมจะต้องเสมอภาคเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายเดียวกัน พระราชกำหนดการปฏิรูป

ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกรณีเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องแก้ไขภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากปัญหาในระบบสถาบันการเงินโดยมีอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นการตรากฎหมายโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๘ จึงเป็นการตรากฎหมายออกมาเพื่อใช้แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นต้องมีมาตรการเป็นพิเศษผ่อนคลายจากกรณีปกติทั่วไปเพื่อให้องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงินสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายให้แล้วเสร็จโดยเร็วเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น ในการโอนสิทธิเรียกร้องจึงยกเว้นไม่ต้องมีการบอกกล่าวการโอนให้ลูกหนี้แห่งสิทธิทราบก่อนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังมีรายละเอียดของเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดปรากฏตามหมายเหตุของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีอยู่ในบังคับมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งให้ส่งเรื่องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย โดยไม่ต้องงดการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราว แต่ให้งดการวินิจฉัยเฉพาะประเด็นตามคำร้องขอสวมสิทธิและคำคัดค้านไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

มาตรา ๒๕ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๗ การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๐ ทวิ ในการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามมาตรา ๓๐ ให้องค์การดำเนินการประกาศรายการพร้อมด้วยรายละเอียดตามสมควรของทรัพย์สินที่จะขาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะขายทรัพย์สินนั้นล่วงหน้าก่อนกำหนดวันขายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยปิดประกาศรายการและรายละเอียดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การ โฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ บุคคลภายนอกที่ได้ให้ประกันหนี้เดิม และบุคคลซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียในทรัพย์สินที่จะขาย ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขายนั้น ให้ยื่นคำคัดค้านโดยชี้แจงเหตุผลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ ก่อนกำหนดวันขายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว มิได้ยื่นคำคัดค้านการขายทรัพย์สินนั้น ให้ถือว่าลูกหนี้บุคคลภายนอกที่ได้ให้ประกันหนี้เดิมและบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขายได้ให้ความยินยอมกับการโอนทรัพย์สินที่จะขายนั้นแล้ว

เมื่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ ได้รับคำคัดค้านตามวรรคสองแล้ว ให้จัดทำความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลเสนอให้คณะกรรมการองค์การพิจารณาวินิจฉัย ถ้าคณะกรรมการองค์การเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุอันสมควรก็ให้ยุติการขายทรัพย์สินนั้นไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินนั้นเสร็จสิ้นถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรก็ให้ยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการขายทรัพย์สินนั้นต่อไป แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายเพราะการนั้นที่จะใช้สิทธิเรียกร้องตามมาตรา ๓๐ จัตวา

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗ การโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าวและอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามานำพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น

ได้พิจารณาแล้ว มีประเด็นวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ร้องมีสิทธิให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้ง มาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้น ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งความเห็นของคู่ความ ซึ่งโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัย จึงเป็นกรณีที่เข้าบทบัญญัติมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้ได้

ต่อไปจะได้วินิจฉัยประเด็นตามคำร้องดังนี้

ประเด็นที่ ๑ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ จึงไม่ต้องวินิจฉัยประเด็นทั้งสองอีก

ประเด็นที่ ๓ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้กระทำได้ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิ เป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามานำพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษา บังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษานั้นได้ มีข้อความเช่นเดียวกับ มาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๔๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ ว่า มาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ดังนั้น มาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ด้วยเหตุผลอย่างเดียวกัน

จึงวินิจฉัยว่า มาตรา ๒๗ แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ